

Újbudai helyzetértékelés női szempontok „Egészséges és Aktív Időskor”

OKT-FULL Kft.

2016. október 31.

ÚJBUDA

A GONDOSKODÓ VÁROS

TARTALOM

Tartalom	1
Bevezetés.....	2
I. A helyi esélyegyenlőségi koncepciók	2
II. A nők jellemzői az újbudai időskorú lakosságon belül	4
II.1 Az újbudai női időskorú lakosság szociodemográfiai jellemzői	4
II.2 Az újbudai időskorú nők egészségügyi állapota.....	7
II.3. A női időskorúak által leggyakrabban igénybevett egészségügyi és szociális vonatkozású szolgáltatások	9
III. Női önkéntesek Újbudán	10
Összegzés	13

BEVEZETÉS

A HU11-0002-A1-2013 azonosító számú, „Egészséges és Aktív Időskor” elnevezésű projekt az EGT és Norvég Finanszírozási Mechanizmusok 2009-2014 című program „HU11-A1-2013, *Capacity-building of local governments for enhancing quality of public services and for promoting local economic development*” megjelölésű pályázat keretében valósul meg. Jelen produktum célja, hogy a női esélyegyenlőségi szempontok újbudai helyzetértékelésben történő érvényesítése keretében bemutassa a női időskorú célcsoporttagok szociodemográfiai jellemzőit, egészségi állapotát, és az általuk igénybevett egészségügyi és szociális vonatkozású szolgáltatásokat. Emellett az Újbudán jelenleg önkéntesként tevékenykedő nők által ellátott feladatokat, szervezetekben betöltött szerepkörüket is e dokumentum keretében tárgyaljuk.

A vizsgálathoz szükséges információk egyrészt az önkormányzat által rendelkezésre bocsájtott Újbuda 60+ Programhoz kapcsolódó adatokból, másrészt a jelen projekt kapcsán lekérdezett kérdőíves adatfelvételből, illetve a meglévő statisztikai adatvagyon másodelemzéséből származnak.¹

I. A HELYI ESÉLYEGYENLŐSÉGI KONCEPCIÓK

Budapest XI. kerület Újbuda Önkormányzatának nemi esélyegyenlőséget rögzítő helyi szabályozói a nemzetközi és hazai jogszabályokkal harmonizálva születtek meg. A helyi rendeletek legjelentősebb influálói az alábbiak:

- Az Európai Parlament és a Tanács 2006/54/EK irányelve (2006. július 5.) a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról
- 2003. évi CXXV. törvény az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról

A témát illetően megnevezendő kerületi dokumentumok pedig az alábbiak:

---

¹ A nonprofit, egyházi vagy vállalati közegben önkénteskedő nők arányáról szinte semmilyen információ nem érhető el, és az informálisan önkénteskedők nemi arányát, valamint a nők által ellátott feladatokat illetően is csak következtetni lehet a rendelkezésre álló adatforrások alapján.

- Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala – Esélyegyenlőségi Terv (2015)
- Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata – A szolgáltatástervezési koncepció ötödik felülvizsgálata (2015)
- Családbarát önkormányzati szolgáltatások feltérképezése és fejlesztési javaslatok (Készült a „*Rugalmas munkahelyek, családbarát Újbuda*” című projekt keretében, 2014)

Az Önkormányzat esélyegyenlőségi terve (2015) felsorolva a vulnerábilis, esélyegyenlőség területén veszélyeztetett csoportokat, elsőként említi meg a nők egyenlő esélyű hozzáféréseinek támogatását. Említésre kerül a Polgármesteri Hivatal azon törekvése, mely során a munkavállalók közötti felmérés során kiemelt figyelmet fordítottak a nők és a férfiak arányának vizsgálatára, valamint a pozíciók elérhetőségének nemi különbségeire.

Megemlítésre kerülnek a tervzetben az elmúlt időszak sikerei, eredményei, így a „*Nő a bizalom! Nő vagyok és tovább nőhetek!*” esélyegyenlőségi program rendezvénye is, mely 2014-ben valósult meg. Ennek kapcsán egy olyan szemléletformáló program került lebonyolításra, mely a gazdasági-társadalmi helyzetükön változtatni kívánó, hátrányos helyzetű nőket és a családanyákat, különösen a gyermeküket egyedül nevelő nőket támogatta.

A kerületi munkahelyek családcentrikusságának szemléletváltásában nyújtott nagy segítséget a *Rugalmas munkahelyek, családbarát Újbuda* című, TÁMOP-2.4.5-12/4-2012-0001 azonosítójú uniós program megvalósítása. A program keretében megtörtént a rugalmas, alternatív kisgyermekellátó szolgáltatások feltérképezése, a helyi szociális infrastruktúra együttműködésének fejlesztése, valamint önkéntes tevékenységek támogatása. Ezek a tevékenységek szakmailag és szerkezetét tekintve illeszkednek mostani projektünkhöz is, pl. az önkéntesek bevonását tekintve.

A női klubok működtetése során artikulálva lettek azok a nehézségek, kockázatok, melyeket a nők, kiemelten a gyermeküket gondozó-nevelő nők kénytelenek a mindennapjaikban megélni. Ezek felmérése érdekében kellő támogatást tett az Önkormányzat, segítve ezzel is a célcsoportot.

Az életkori vulnerabilitást leszámítva is hátrányt szenvednek az élet sok területén a nők, míg az időskorúak segítségére szorulása evidenciaként tartható számon. Látható, hogy a kétharmad arányban női időskorú személyek helyzete emiatt több szempontból is támogatásra szorul. Ahogy az esélyegyenlőségi terv is rámutat (2015), a nők foglalkoztatási rátája alacsonyabb az uniós átlagnál, valamint a 2020-ra megfogalmazott 60%-os foglalkoztatási céltől is majd 10%-kal elmarad. A célok elérését nehezíti, hogy a munkáltatók magas

számban jelezték vissza, hogy problémát jelent nekik a gyermekneveléssel kapcsolatos magánéleti kérdések munkaidővel való összeegyeztetése. Mivel Magyarországon napi 3-4 órával több háztartási és gyermeknevelési tevékenységet látnak el a nők, ezért a munkaidőre kiható magánéleti tevékenységek is jobban érintik őket. Mindez a nyugdíjas korosztály tekintetében csekély problémát okoz, de a nyugdíj melletti munkavégzést még ebben a korosztályban is mindenképp befolyásolja. Másfelől viszont a munkaerőpiacra visszatérni vágyó anyák egyik első lépcsője lehet az önkéntes munkavégzésbe való bekapcsolódás.

A rendelkezés megfogalmazza, hogy 2020-ig számos olyan intézkedést akar bevezetni, továbbfejleszteni a kerület, ami a kisgyermekes szülők támogatását érinti (bölcsődei férőhelyek növelése, gyerekbarát várakozók és szolgáltatók, munkaerő-piaci támogatások családbarát munkahelyeknek), valamint a női korosztály munkavégzésének előmozdítását támogatja (egyenlő esélyek biztosítása a bérezés és a pozíciók területén).

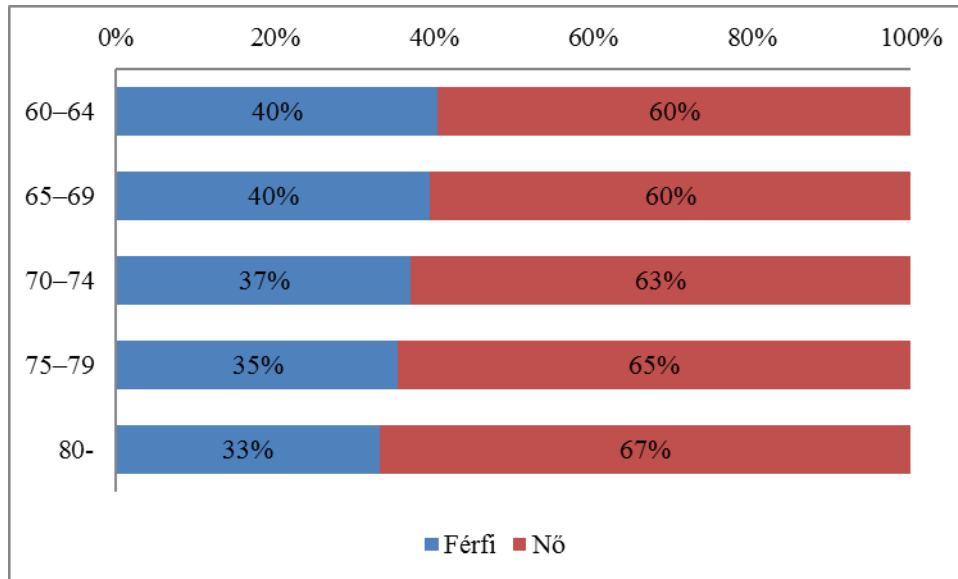
A projekt szempontjából tehát elégséges a helyi szintű stratégiai dokumentumokban foglalt tervek, esélyegyenlőségi szempontok figyelembevétele és betartása / betartatása.

II. A NŐK JELLEMZŐI AZ ÚJBUDAI IDŐSKORÚ LAKOSSÁGON BELÜL

II.1 Az újbudai női időskorú lakosság szociodemográfiai jellemzői

Az újbudai időskorú lakosság körében minden korcsoportokban magasabb a nők aránya. A helyi nemi arányok egyébként az országos viszonyokhoz illeszkednek: már a 60–64 éves korcsoportban 60–40%-os a megoszlás a nők javára, ami folyamatos távolodás mellett a 80 év fölötti korcsoportban már elmozdul a 67–33%-os megoszlásra.

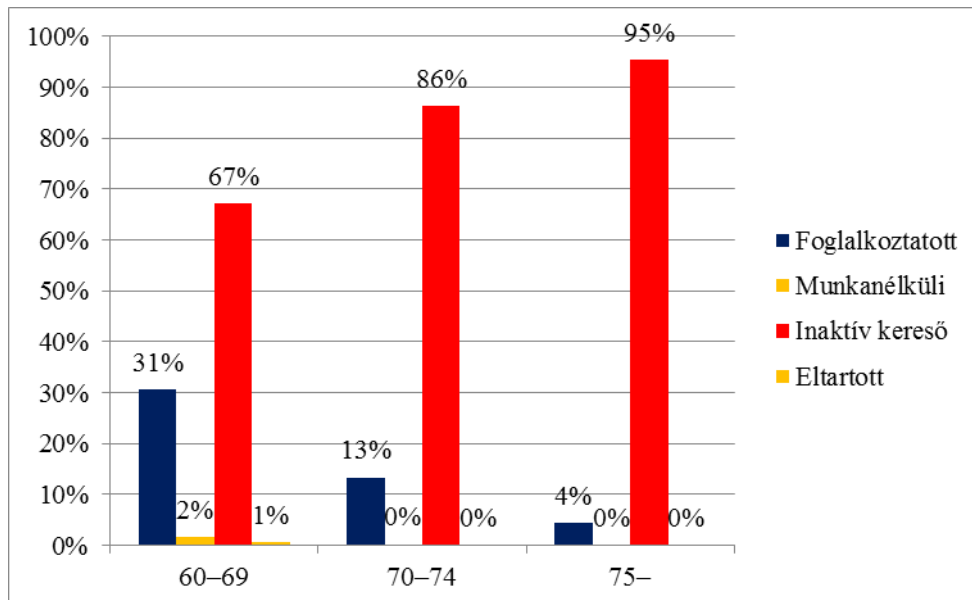
1. ábra Az Újbudán élő 60 évnél idősebb lakosság nemek szerinti bontásban (%), 2011

Forrás: Népszámlálás

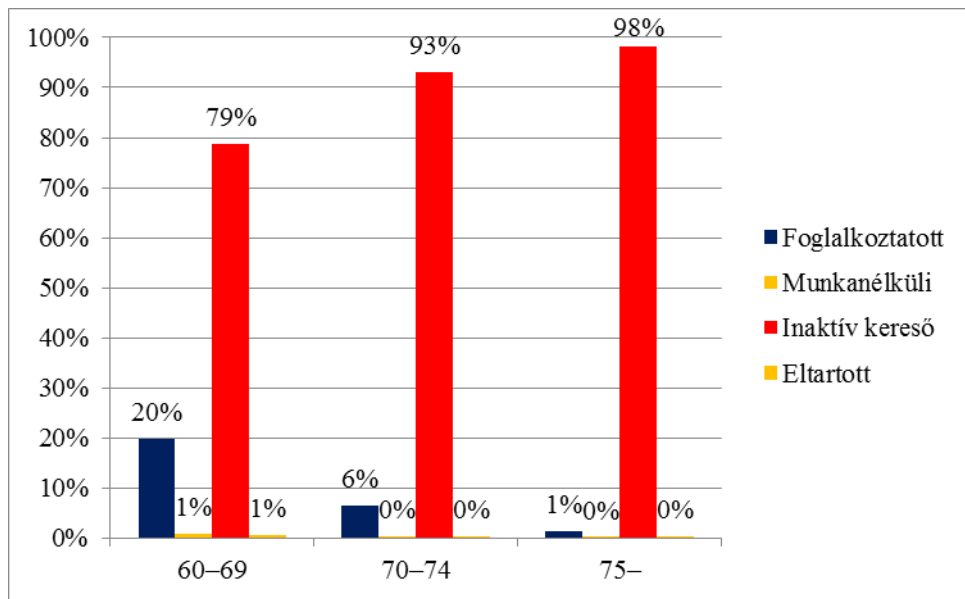
Ahogy az a 2. és 3. ábrán látható, az Újbudán élő 60 évesnél idősebb férfiak 31 százaléka foglalkoztatott, 70 év fölött ez az arány már csak 13 százalék. Az Újbudán élő időskorú nők esetén valamivel alacsonyabb a foglalkoztatottak aránya már a 60-69 éveseknél is, ahol már csak minden ötödik időskorú hölgy rendelkezik munkahellyel. Ebből kifolyólag kiszolgáltatottságuk, passzivitásuk és társadalmi beágyazottságuk is vélhetően alacsonyabb lehet a férfiakénál.

2. ábra Az Újbudán élő 60 évesnél idősebb férfi lakosság gazdasági aktivitás szerint (%), 2011

Forrás: Népszámlálás

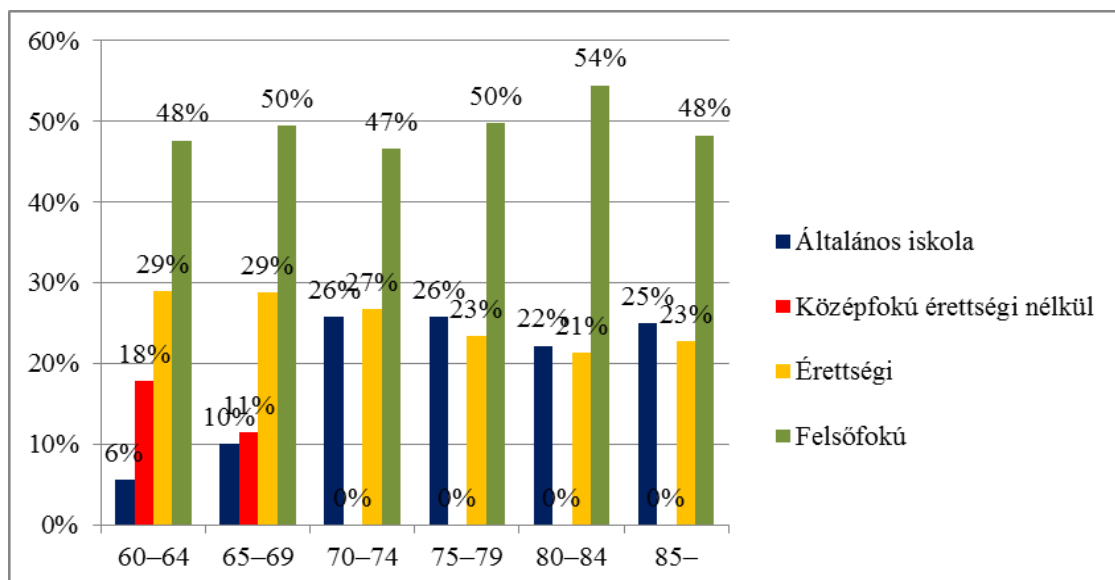
3. ábra Az újbudán élő 60 évesnél idősebb női lakosság gazdasági aktivitás szerint (%), 2011

Forrás: Népszámlálás

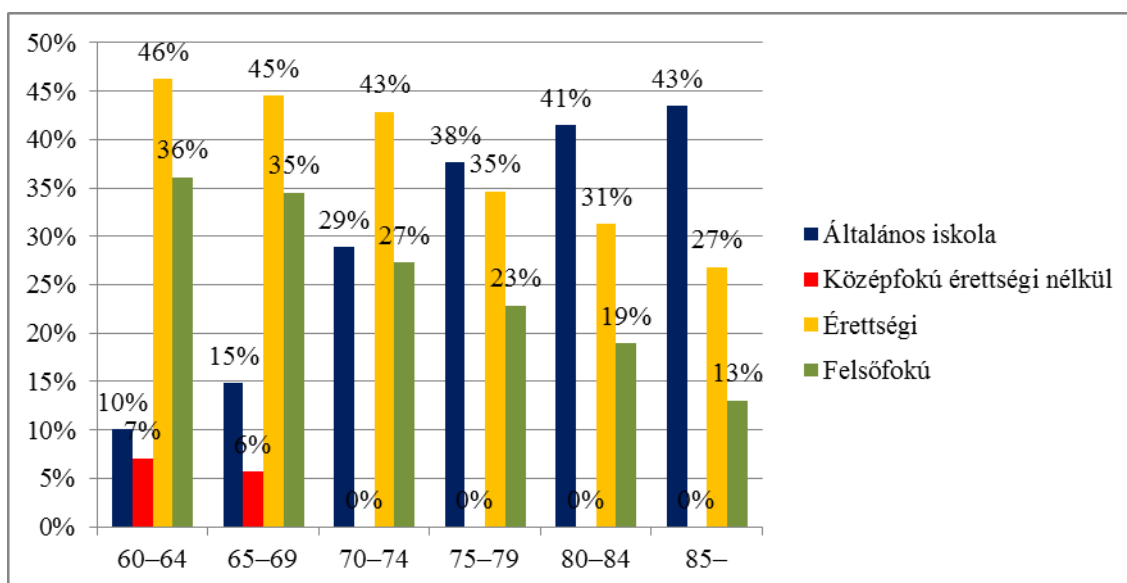
Az Újbudán élő időskorúak iskolai végzettségének megoszlását mutatja be a 4. és az 5. ábra. Látható, hogy az időskorú férfiak körében jóval magasabb, 50 százalék körüli vagy afölötti a felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya minden korcsoportban, a hasonló korú Újbudán élő nők ezzel szemben nagyobb arányban rendelkeznek általános iskolai vagy középfokú végzettséggel, bár láthatóan a fiatalabb korosztályok felé haladva a felsőfokú végzettség elterjedtsége is nő.

4. ábra Az Újbudán élő 60 évesnél idősebb férfiak iskolai végzettség szerint (%), 2011

Forrás: Népszámlálás

5. ábra Az Újbudán élő 60 évesnél idősebb nők iskolai végzettség szerint (%), 2011

Forrás: Népszámlálás

Mivel az iskolai végzettség, illetve a foglalkoztatotti státusz megtartása jelentősen összefügg egymással illetve a bérekkel, ami után a nyugdíj kalkulálásra kerül, a fentiek miatt az időskorú nők helyzete kedvezőtlenebb lehet férfi kortársaiknál. Utóbbi feltételezést azonban a kérdőíves adatfelvétel adatai nem erősítik meg, ugyanis nem találunk jelentős különbséget a nők és férfiak anyagi helyzete között.

A nők demográfiai és egészségügyi okokból gyakrabban válnak özvegyé, mint a férfiak, így vélhetően a magányosság érzése, a magukra maradás is gyakoribb probléma esetükben. A házastárs elhalálása már a 60–70 éves kohorszban is viszonylag gyakori (36%), a 80. életévüket betöltők esetében pedig már az esetek 72%-ában bekövetkezett.

Ebből is adódik, hogy a nők gyakrabban élnek időskorukban egyszemélyes háztartásokban: már 60–70 éves körük között 57%-uk egyedül él, a 80 év feletti idős hölgyeknek pedig már háromnegyede nem számíthat adottságként otthoni társaságra. Mindez a férfiak esetén „csak” 31% illetve 58% a kérdőíves felvétel tanulságai szerint. Emiatt a nők várhatóan gyakrabban szorulnak önkéntesek segítségére, amennyiben máshol élő családtagjaik vagy közvetlen szomszédjaik nem tudják ellátni megfelelő intenzitással a támogatásukat.

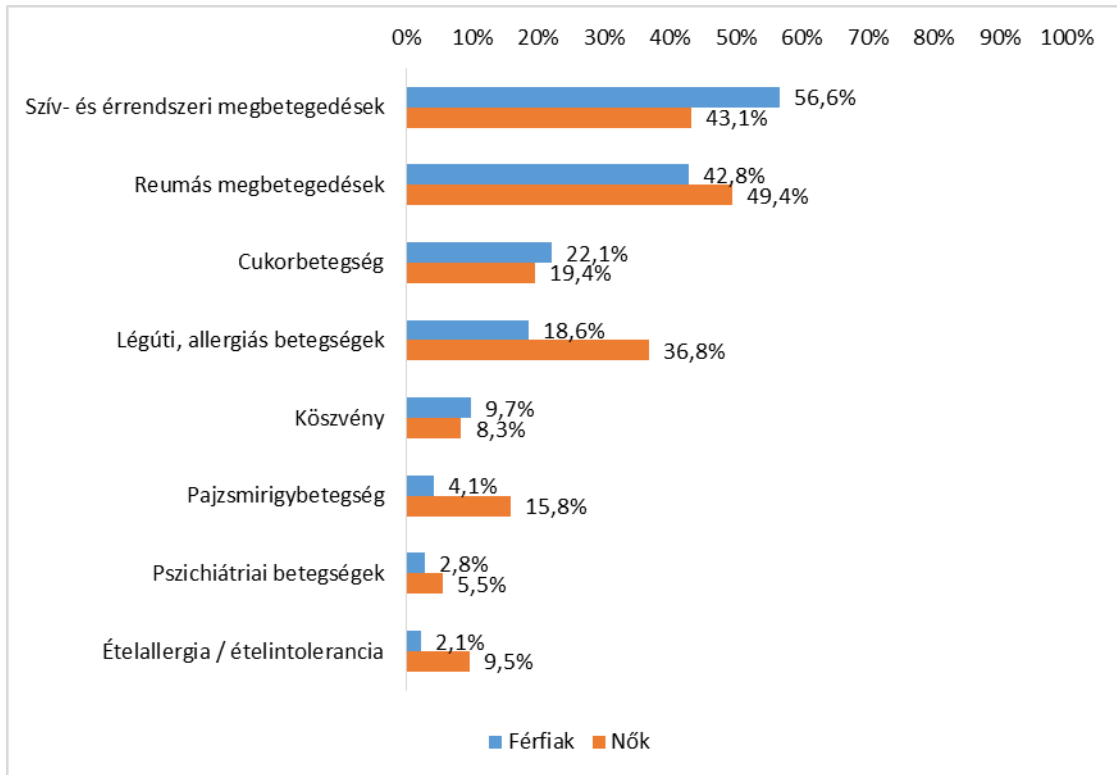
II.2 Az újbudai időskorú nők egészségügyi állapota

Az általános helyzetértékelésben már részletesen kitértünk rá, hogy a célcsoportnak mik a leggyakrabban előforduló megbetegedései és egészségügyi problémái. Jelen produktumban csak a nőket érintő sajátosságokat ismertetjük. A 6. ábra tanulságai szerint az idős nők

körében férfi kortársaikhoz képest a legtöbb felsorolt betegség gyakrabban fordul elő, ami nyilván a magasabb várható élettartamukból is adódik. Kivételt képeznek ez alól a szív- és érrendszeri megbetegedések, a cukorbetegség, illetve a köszvény, ami a férfiakat gyakrabban sújtja.

6. ábra A kerületben élő időskorúak különféle egészségügyi problémáinak előfordulási gyakorisága nemenként (N=400 fő; %)

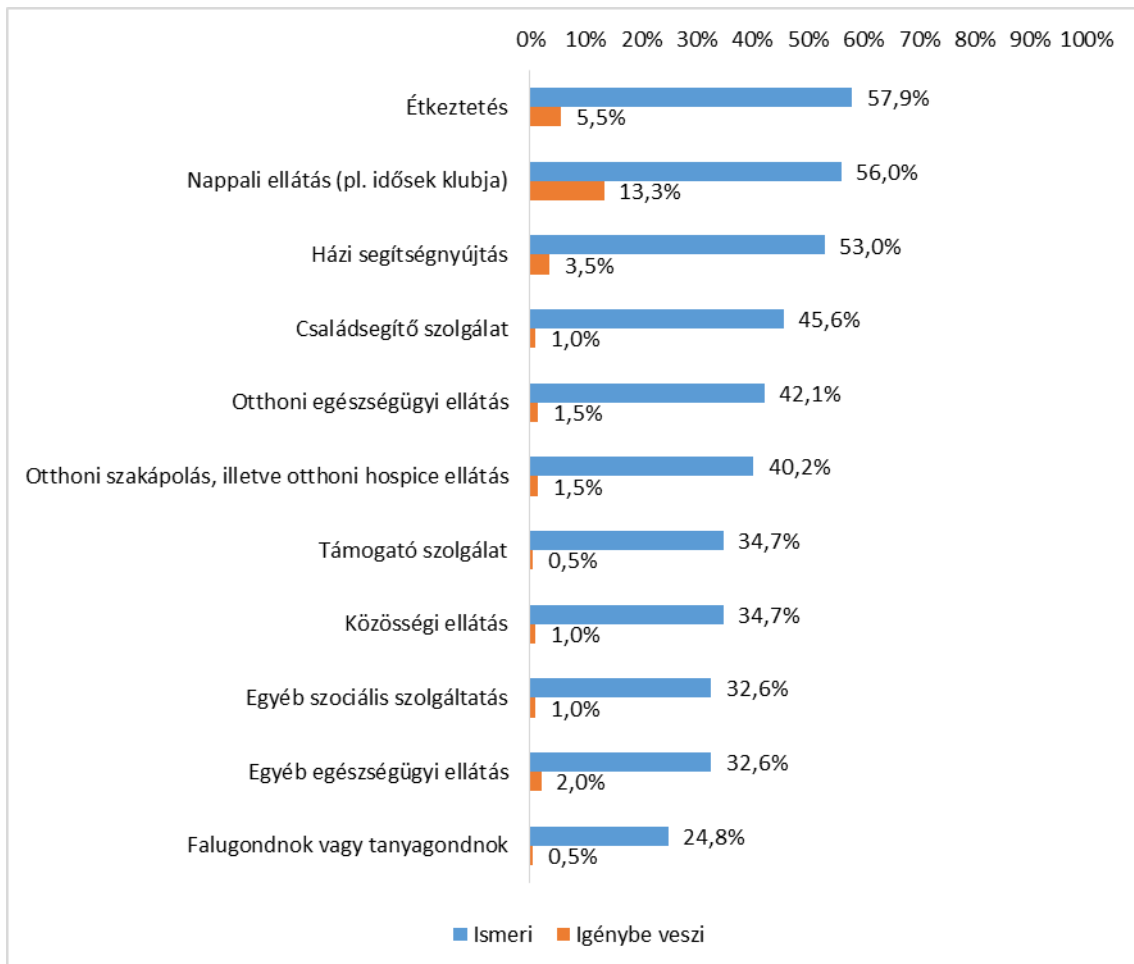
Forrás: „Egészséges és Aktív Időskor”- Újbuda helyi helyzetértékelés, 2016

Az egészségügyi állapot szubjektív megítélése során a nők hajlamosabbak átlagosnak minősíteni helyzetüket. Érdekes azonban megjegyezni, hogy az életkori csoportok mentén vizsgálva a kérdést azt láthatjuk, hogy 60–70 év között még a férfiak állapota mutatkozik jobbnak, majd 70–79 éves kor között drámaian romlik a férfiak saját magukkal szembeni szubjektív megítélése. A 80. életévüket megélők esetében azonban ismét a férfiak valamivel kedvezőbb szubjektív állapota rajzolódik ki, bár az átlagnál rosszabb állapotról beszámolók aránya is viszonylag magas már ekkor. Az orvoshoz vagy gyógyászati kezelésre járás gyakoriságának tekintetében nem találunk lényegi különbségeket a két nem között, a gyógyászati segédeszközök használata azonban valamivel jellemzőbb a nők körében.

II.3. A női időskorúak által leggyakrabban igénybevett egészségügyi és szociális vonatkozású szolgáltatások

A 7. ábrán felsorolt egészségügyi és szociális szolgáltatásokat a kerületben élő nők gyakrabban ismerik, mint férfi kortársaik, de még esetükben is a célcsoport jelentős része informálatlan. A legtöbben a nőknél is az étkeztetés, a nappali ellátás, illetve a házi segítségnyújtás lehetőségét ismerik, s az igénybevétel is ennek megfelelően alakul. Azonban még a nappali ellátás, illetve az étkeztetés is mindössze csak a nők 13%-át és 6 %-át képes elérni. A többi szolgáltatással – csakúgy, ahogy a teljes célcsoportnak – elenyésző részüknek van csak kapcsolata.

7. ábra Az időskorú nők által igénybe vett szociális és egészségügyi szolgáltatások – „Ismeri Ön a következő szolgáltatásokat? Amelyiket ismeri, kapcsolatban áll Ön jelenleg – a saját ellátása miatt – ilyen szolgáltatóval?” (N=235 fő; %)

III. NŐI ÖNKÉNTESK ÚJBUDÁN

Az Újbuda 60+ Programhoz kapcsolódó önkéntes tevékenységben olyan 60 év feletti személyek vesznek részt, akik ellenszolgáltatás nélkül nyújtanak rendszeres segítséget az Újbudán élő többi idős számára. A program munkájukhoz leginkább a közös programoknak biztosított helyszínnel és a szervezésben nyújtott támogatással járul hozzá. Az önkéntesek feladataikat önmaguk határozzák meg, a munkákat egymás között osztják el, és önállóan végzik a 60+ Program céljainak figyelembe vételével. A segítség intenzitása és az elvégzett feladatok alapján az önkéntesek három csoportba sorolhatók:

- **rendszeresen tevékenykedő 60+ szomszédsági önkéntesek:** jelenleg 44 fős csoport, melyben magas arányú a női részvétel (90%), akik átlagosan heti 5–10 órában végeznek önkéntes feladatokat. A többség a 68–75 év közötti korcsoporthoz tartozik, de vannak 80 év feletti tagok is. Az ellátott feladatok két típusra bonthatók, az általános segítségnyújtás keretében az önkéntesek idős, beteg emberek otthonaiban látnak el különböző teendőket – ház körüli munkák elvégzése, beszélgetés, kísérés, tájékoztatás az aktuális közösségi eseményekről; speciális segítségnyújtás keretében pedig a különböző idősklubok és közösségek programjainak lebonyolításában vesznek részt.
- **rendszeresen tevékenykedő 60+ speciális önkéntesek:** jelenleg 15 fős csoport, szintén magas arányú a nők részvétele (11 fő), akik heti 2–4 órában végeznek önkéntes feladatot. Az életkor esetükben is 60–75 év között mozog, tevékenységi körük annyiban tér el a szomszédsági önkéntesekétől, hogy speciális, szaktudást igénylő feladatköröket látnak el a 60+ Programhoz kapcsolódó képzéseken, foglalkozásokon. Ezek közé tartoznak a különböző nyelvtanfolyamok és nyelvi klubok, egészségügyi, prevenciós és felvilágosító tréningek, sportfoglalkozások.
- **alkalomszerűen tevékenykedő 60+ szomszédsági önkéntesek:** 25–30 fős csoport, akik szükség szerint, estenként segédkeznek a kerületben. Ebből kifolyólag mind a csoport létszáma, mind a résztvevők személye gyakran változik, ami nem teszi lehetővé a nemi arány és a nők által végzett feladatok pontos meghatározását. Megállapítható ugyanakkor, hogy a nők ebben a csoportban is felülreprezentáltak, és a másik két csoporthoz hasonlóan a 60–75 év közötti korosztályhoz tartoznak. A csoport tagjai mind az általános-, mind a speciális

segítségnyújtásban részt vesznek, olyan feladatköröket látnak el, amilyenre aktuálisan szükség van.

Mivel az eddigiekben vizsgált önkéntes csoportok mindegyikében döntő többségben voltak a nők, nehéz annak megállapítása, hogy melyek a célzottan általuk ellátott feladatkörök Újbudán. Az önálló feladat meghatározásból is valószínűsíthető ugyanakkor, hogy az egyes csoportokban betöltött munkakörök inkább készségek és alkalmasság, és nem nemi hovatartozás mentén kerülnek kialakításra. A nők felülreprezentáltsága egyébiránt korántsem meglepő, magas részvételi arányukat támasztja alá mind a korosztályban megfigyelhető nemi arány, mind az ellátott tevékenységi kör tartalma. A statisztikákból az látható ugyanis, hogy amíg a férfiak inkább a sporthoz, katasztrófavédelemhez és biztonsághoz kapcsolódó önkéntes tevékenységben vesznek részt, addig a nők az egészségügyi és szociális szektorban vannak inkább jelen. A KSH 2012-es felmérése szerint a valamilyen szervezethez kapcsolódó egészségügyi és szociális területhez kötődő önkéntes tevékenységben adott tárgyévben országsszerte 14 300 fő vett részt, és közülük több mint tízezer nő volt.

Az „Egészséges és Aktív Időskor” elnevezésű projekt kapcsán lekérdezésre került „Időskorúak ellátása önkéntesek bevonásával” című kérdőíves adatfelvétel további információkat szolgáltat az Újbudán önkénteskedő nők feladat- és szervezetekben betöltött szerepkörével kapcsolatosan. A kérdőívben a korábbi és / vagy jelenleg is végzett önkéntes tevékenységre vonatkozó kérdések is szerepeltek, az erre érkezett válaszok nagyobb rálátást biztosíthatnak a vizsgálat tárgykörre (legalábbis az időskorúak vonatkozásában).

A kérdőívet kitöltők 63%-a – 253 fő – volt nő. Közülük 20% – 51 fő – nyilatkozott úgy, hogy végzett vagy jelenleg is végez valamilyen önkéntes tevékenységet. A tevékenységet végzők mintegy négyötödének önkéntes munkája kapcsolódik az egészségügyi és szociális szférához, harmaduk idősök ellátásában vett / vesz részt, emellett a kitöltő nők 4%-a kapcsolódik konkrétan a helyi 60+ programhoz. A női segítők közel fele formális keretek között végezte / végzi önkéntes tevékenységét: olyan szervezeteknél mint a Magyar Vöröskereszt, a Budapesti Művelődési Központ, a közösségi nyugdíjas klubok (Albertfalva, Gazdagrét, Órmező), a Szent Imre Kórház vagy a Szabó Ervin Könyvtár. Az ellátott feladatokból és az adott szervezetnél betöltött szerepkörökből arra lehet következtetni, hogy a nők többsége ugyan képzettséget nem igénylő tevékenységi körben önkénteskedik, de több mint 4% azok aránya, akik valamilyen szaktudást igénylő feladatot látnak el, és csaknem 2%-uk vezető beosztásban volt / van jelen az adott szervezetnél. Mindez illeszkedik ahhoz az országosan megfigyelhető tendenciához, hogy az esélyegyenlőségre való társadalmi törekvés

jegyében már nők is jelen vannak azokban a magasabb státuszú munkakörökben, melyekben korábban szinte kizárólag a férfiak domináltak.

Ennek ellenére leszögezhető, hogy az önkéntességben való részvételnek főleg az egészségügyi és szociális szektorban csak egy kevésbé jelentős faktorát jelenti a szervezetten belüli elismertség és a hierarchiában elfoglalt hely. Sokkal fontosabb – főleg a nők körében – a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok empatikus segítségének elismerése, a közösségre találás – főleg idősebb korban – és az önkéntes tevékenység adta öröm. Az önkéntességgel a nők kiléphetnek tradicionális szerepükből, az önértékelésüket és énképüket javító közösségi tapasztalatokra tehetnek szert, fejleszthetik saját személyes készségeiket. A 60 év feletti női önkéntesség háttérmotivációi az önzetlen segítség örömeiben, egy társadalmi ügy melletti elköteleződésben és a magas özvegyi státusz miatti közösségi élményre találásban keresendők.

Ha a válaszadók által említett konkrét feladatokat vizsgáljuk az időssegítésen belül, a szakképzettséget nem igénylő tevékenységek közül az említés gyakoriságának sorrendjében a következő munkákat találjuk: bevásárlás, főzés, takarítás, orvoshoz kísérés, ebédhordás, gyógyszerkiváltás, otthoni ápolás, felolvasás, kertgondozás, lelki segítségnyújtás, vérnyomásmérés, csomagkihordás karácsonykor. Látható, hogy a felsorolt munkák inkább szociális jellegűek, nem váltják ki a bizonyos mértékű szakképzettséget igénylő otthoni szakellátást.

A megkérdezettek a következő nem konkrétan idős gondozáshoz kötődő, szakképzettséget nem igénylő feladatokat sorolták fel válaszaikban: ruhatár, pénzgyűjtés, árvízvédelem, folyosóügyelet, ételosztás, gyermekutaztatás, hajléktalanokon segítség, felszolgálatás ünnepség keretében.

Szakképzettséget igénylő önkéntes munkák kapcsán többnyire az idősek számára fenntartott közösségi képzések és foglalkozások kerültek említésre: a női önkéntesek nyelvi tanfolyamot, sportfoglalkozásokat (meridián torna) tartanak, kirándulások szervezésében és lebonyolításában vesznek részt, egészségügyi, prevenció- és felvilágosító tréningeket bonyolítanak le.

ÖSSZEGLÉS

A HU11-0002-A1-2013 azonosító számú, „*Egészséges és Aktív Időskor*” elnevezésű projekt az EGT és Norvég Finanszírozási Mechanizmusok 2009-2014 című program „*HU11-A1-2013, Capacity-building of local governments for enhancing quality of public services and for promoting local economic development*” megjelölésű pályázat keretében valósul meg. Jelen produktum célja az volt, hogy a női esélyegyenlőségi szempontok újbudai helyzetértékelésben történő érvényesítése keretében bemutassa a női időskorú célcsoporttagok szociodemográfiai jellemzőit, egészségi állapotát, és az általuk igénybevett egészségügyi és szociális vonatkozású szolgáltatásokat. Emellett az Újbudán jelenleg önkéntesként tevékenykedő nők által ellátott feladatokat, szervezetekben betöltött szerepkörüket is e dokumentum keretében tárgyaltuk.

Budapest XI. kerület Újbuda Önkormányzatának nemi esélyegyenlőséget rögzítő helyi szabályozói a nemzetközi és hazai jogszabályokkal harmonizálva születtek meg. Az elmúlt években több, a nők helyzetét javító, az esélyegyenlőséget előremozdító intézkedés, projekt is megvalósult a kerületben, így a stratégiában foglaltak elvek szintjén történő kodifikálása mellett a gyakorlatban is törekvések mutatkoznak a nemi esélyegyenlőség előmozdítása terén. A projekt szempontjából tehát elégséges a helyi szintű stratégiai dokumentumokban foglalt tervek, esélyegyenlőségi szempontok figyelembevétele és betartása / betartatása.

A várható élettartam nemi egyenlenségeiből adódóan a segített célcsoporton belül többségben vannak a nők, így sajátosságaik ismerete és becsatornázása az esélyegyenlőségi szempontokon túlmenően már csak részesedésük miatt is fontos feladata a Projektnek. A meglévő statisztikai adatok, illetve a kérdőíves adatfelvétel eredményei alapján emiatt bemutattuk, hogy szociodemográfiai, egészségügyi, illetve a jelenlegi szolgáltatások igénybe vételét tekintve milyen nemi sajátosságok tapasztalhatók a kerületben.

Újbudán jelenleg főleg az idősebb korosztály részvételével működik szervezett formában segítő önkéntes szolgáltatás. Ezekben domináns a női részvétel, ebből kifolyólag nem lehetséges a nemek közötti esélyegyenlőségi feltételek vizsgálata, különbségtétel inkább a munka természetéből fakadóan van jelen. A helyi önkéntesek főleg szakképzettséget nem igénylő feladatköröket látnak el, de vannak szaktudást igénylő munkakörökben tevékenykedő speciális segítők is. Ők leginkább a közösségi helyszíneken működtetett foglalkozások tartását és a különböző kirándulások, közösségi események szervezését és lebonyolítását végzik. Ezen

HU11-0002-A1-2013 azonosítószámú, „Egészséges és Aktív Időskor” című projekt

felül vezető beosztásban is találunk női önkénteseket, ők a közösségi intézmények és a különböző önkénteseket foglalkoztató szervezetek irányításában vesznek részt.